

[Aase Olesen]

»Der er ikke under det hidtidige udvalgsarbejde peget på konkrete forslag, og mindretallet kan derfor tilslutte sig, at der arbejdes videre på at tilvejebringe et beslutningsgrundlag med henblik på eventuel lovgivning.«

Det var altså det radikale venstres meget lille mindretalsudtalelse, som man nu har gjort til flertalsudtalelse. Men det er da i orden, hvis S og SF har skiftet mening, for sagen går jo altså på, at man gerne vil arbejde på at tilvejebringe et sådant beslutningsgrundlag, og så er spørgsmålet, om det lovforslag, der ligger her, er et sådant beslutningsgrundlag.

Og her må jeg sige, at vi mener fortsat, hvad vi sagde i beretningen fra 8. juli 1983, at der kan være noget rigtigt i, at man behandler udlejningslejligheder, der overgår til at blive ejerlejligheder, på samme måde som landbrugsjord, der overgår til byzoneformål.

Men når man så ser på det forslag, der ligger her, må man sige: for det første er S' og SFs egen forudsætning, nemlig forslaget om, at 5 pct.s afgiften skulle bortfalde, åbenbart fuldstændigt glemt, eller også har jeg ikke fundet den i en eller anden bemærkning. Jeg kan i hvert fald ikke se den. Det, der var interessant, var jo nemlig at få en beregning på: hvad indbringer denne 5 pct.s afgift? Og hvad vil det andet indbringe? Og det er ikke så meget for provenuets skyld, men spørgsmålet er, hvordan det vil påvirke ejendomsmarkedet og vurderingen af lejligheder osv. osv.

Dernæst siger forslagsstillerne, at man følger princippet om frigørelsesafgiften, og det skulle jo så være udmærket, hvis det er det princip, vi skal prøve at kredse ind og få brugt her i en anden sammenhæng. Men jeg må nok sige, at der er nogle ting, man har glemt. Det første og det vigtigste er selvfølgelig, at man slet ikke har nogen henstandsordning, så vidt jeg kan se, og det er jo et væsentligt led i loven om frigørelsesafgift vedrørende fast ejendom. Dernæst kan jeg heller ikke se – men det er muligt, vi kan grave videre i det i udvalget – at man har taget hensyn til reglerne om, at man kan fratække udgifter til forbedringer og sådan noget, men det kan være, at det ikke er klargjort i bemærkningerne.

Vi er altså fortsat parate til at se på dette spørgsmål, om det vil være muligt at erstatte

5 pct.s afgiften med en mere fornuftig frigørelsesafgift. Det vil vi ikke udelukke, men det er ikke det forslag, der ligger her, og det må vi afvise.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er som bekendt modstander af enhver form for skatte- og afgiftstigninger, og derfor afviser vi naturligvis dette lovforslag. I konsekvens heraf afviser vi også det følgende forslag fra SF.

Lenger (VS):

Intentionerne bag SFs lovforslag er efter vores opfattelse helt rigtige. Der findes ca. 50.000 lejligheder, som endnu ikke er første gangssolgt, og alene frigørelsen af dem med henblik på salg, som jo typisk sker, når lejere opsiger deres lejemål lidt efter lidt, gør det muligt, at man kan realisere temmelig store fortjenester og værdistigninger, som der på ingen måde ligger nogen som helst produktion bag.

Ganske vist har dette været filosofien bag al ejerlejlighedsspekulation frem til 1979, men vi har så sandelig også oplevet følgerne heraf med forringelser på boligmarkedet og sociale omfordelinger, og det er trods alt bedre, at denne spekulation standses senere, fremfor at den slet ikke standses. Derfor kan vi give fuld tilslutning til intentionerne bag SFs forslag.

Derimod er vi ikke enige i detaljerne. For os at se har SF kun en eneste begrundelse for at foreslå, at frigørelsesafgiften skal være lige præcis 50 pct., nemlig at det er gennemsnittet for de to satser, der gælder for landbrugsjendomme, og muligvis er der én begrundelse mere, nemlig at forslaget gerne skulle være spiseligt for en lidt større kreds af partier her i salen, hvorfor det måske ville være for stor en mundfuld at foreslå en højere frigørelsesafgift end disse 50 pct.

Vi foretrækker sandelig også en frigørelsesafgift på 50 pct. fremfor slet ingen frigørelsesafgift, men vi skal huske på, at der er tale om en stigning i en ejerlejligheds værdi, som opstår ganske pludseligt og uden nogen som helst aktiv, endsige produktiv indsats fra ejerens side, i det øjeblik et lejemål opsiges, og derfor er der for os at se intet, der taler for, at frigørelsesafgiften skal ligge så lavt.